NORAKSTS
Lieta Nr.A42879409
Lietvedības Nr.A3870-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 12.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sūdzības iesniedzējai *E.K.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātas iestādes Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja pilnvarotajam pārstāvim *I.S.*,

2010.gada 22.decembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu (protokola Nr. 180048047) par *E.K.* (*/personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta septītās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 27.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta *E.K.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja (turpmāk – Policija) priekšnieka 2009.gada 17.jūlija lēmuma Nr.250 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. 180048047" (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Policijas Ceļu policijas speciālās nodaļas 1.vada jaunākā inspektora 2009.gada 6.jūlija protokols – paziņojums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 180048047 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.[10] panta septītās daļas.

[2] No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2009.gada 6.jūlijā, plkst.14.19, Policijas Ceļu policijas speciālās nodaļas 1.vada jaunākais inspektors *V.P.* (turpmāk tekstā – Inspektors), Rīgā, Stabu ielā sastādīja Sūdzības iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. 180048047 (turpmāk atkarībā no konteksta – Sākotnējais lēmums vai Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 (prot. Nr.39., 33.§) „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 307.26 punkta prasību neievērošanu.

Ar Protokolu ir konstatēts, ka Sūdzības iesniedzēja 2009.gada 6.jūlijā plkst. 14.19, novietoja transportlīdzekli Mitsubishi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai autostāvvietā Rīgā, Stabu ielā pie nama Nr.89, ceļa zīmes Nr.532 „Stāvvieta" un papildzīmes Nr.842 „Pārējā papildinformācija" darbības zonā.

Par minēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10] panta septītās daļas, piemērojot naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2.2] 2009.gada 7.jūlijā Policijā saņemts Sūdzības iesniedzējas iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

Iesniegumā Sūdzības iesniedzēja norāda, ka automašīnu viņa ir novietojusi autostāvvietā Rīgā, Stabu ielā pie nama Nr.89 uz divām vai trim minūtēm, lai no Philips servisa centra, kas atrodas Rīgā, Stabu ielā 84, varētu automašīnā ielikt remontā nodoto mājas tehniku. Sūdzības iesniedzēja neatrada nevienu brīvu vietu, kur novietot automašīnu.

[3] Izskatot Sūdzības iesniedzējas apstrīdēšanas iesniegumu, Policijas priekšnieks 2009.gada 17.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.250 „Par apstrīdēto administratīvo aktu 180048047", ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējā lēmums par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās

atbildības pēc LAPK 149.[10] panta septītās daļas. Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[10] panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu. Administratīvo pārkāpumu Inspektors konstatēja vizuāli, bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes.

[3.2] Izvērtējot pierādījumus, proti, Sūdzības iesniedzējas iesniegumu, Protokolu, Policija uzskata, ka Protokols par CSN 307.26 punkta pārkāpumu sastādīts atbilstoši 2006.gada 3.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanas un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" (turpmāk tekstā – Noteikumi Nr.182) prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots atbilstoši LAPK 149.[10] panta septītajai daļai.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem un apsvērumiem:

[4.1] Sūdzības iesniedzēja precizē, ka no pievienotās foto fiksāžas secināms, ka precīza vieta, kur Sūdzības iesniedzēja novietoja automašīnu ir Rīgā, Stabu ielā pie 80.nama.

[4.2] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka automašīnu novietoja Rīgā, Stabu ielā 80, jo bija nepieciešams izņemt mājas tehniku no Philips centra, kura darba laiks darba dienās ir no plkst.9.00 līdz plkst. 18.00. Citā laikā preci izņemt nav iespējams.

[4.3] Sūdzības iesniedzēja paskaidro, ka pirms novietot automašīnu ir divas reizes apbraukusi apkārt kvartālam un nav atradusi tuvāku vietu Philips servisa centram, Sūdzības iesniedzējai līdzīga iemesla dēļ jau iepriekšējā dienā neizdevās izņemt no servisa tur nodoto mājas tehniku. Sūdzības iesniedzēja novietoja automašīnu pie ceļa zīmes „P", bet nepamanīja paskaidrojumu, kas norāda, ka minētā stāvvieta attiecās uz policijas transportu. Šī kļūda tika pieļauta, jo Sūdzības iesniedzēja koncentrējās piemērotās vietas atrašanai un ceļa zīmi daļēji aizsedza kravas automašīna. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka pie automašīnas atgriezās pēc 2-3 minūtēm.

[5] 2009.gada 11.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Policijas nosūtītie lietas materiāli (reģ.Nr.8756). Papildus paskaidrojumus Policija nav sniegusi.

[6] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja sūdzību uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē Policijas pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties Policijas un Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[9] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[10] Sūdzības iesniedzēja ir saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta septītās daļas. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

LAPK 149.^{10} panta septītā daļa noteic, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.-832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes

[11] Attiecībā par LAPK 149.^{10} panta septītās daļas minēto pārkāpuma sastāvu tiesa konstatē turpmāk minēto.

Lietā nav strīda par administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā, objektu un subjektu. Lietā faktiski nav strīda arī par pārkāpuma sastāva objektīvo pusi, proti, par to, ka Sūdzības iesniedzēja ir novietojusi automašīnu Mitsubishi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, vietā (stāvvietā), kurā satiksmes režīmu noteica ceļa zīme Nr.532 „Stāvvieta" ar papildzīmi Nr.842 „Pārējā papildinformācija", proti, stāvvieta paredzēta tikai policijas transportam. Minētais pierādīts ar lietā esošo Protokolu *(lietas 20.lapa*) un Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumiem, kas ietverti sūdzībā par Sākotnējo lēmumu *(lietas 18.lapa),* sūdzībā tiesai *(lietas 3.-5.lapa)* un tiesas sēdē *(lietas 25.lapa)*, kā arī ar pašas Sūdzības iesniedzējas iesniegtajām fotogrāfijām *(lietas10.lapa).*

Lietā ir strīds par Sūdzības iesniedzējas vainu un to, vai atstājot automašīnu zīmes Nr.532 „Stāvvieta" un papildzīmes Nr.842 „Pārējā papildinformācija" darbības zonā uz neilgu laiku (2-3 minūtēm), lai izņemtu mājas tehniku no remonta darbnīcas, Sūdzības iesniedzēja ir pieļāvusi būtisku pārkāpumu, kas ir administratīvi sodāms.

[12] Sūdzības iesniedzēja ir paskaidrojusi, ka novietoja automašīnu pie ceļa zīmes „P" (532 ceļu zīmes „Stāvvieta"), bet nepamanīja paskaidrojumu (842 ceļu zīmi „Pārējā informācija"), kas norāda, ka minētā stāvvieta attiecās uz policijas transportu, jo Sūdzības iesniedzēja koncentrējās piemērotās vietas, kur novietot automašīnu stāvēšanai, atrašanai un ceļa zīmi daļēji aizsedza kravas automašīna.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzēja ir vainīga LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesa pieļauj, ka Sūdzības iesniedzēja pārkāpumu ir izdarījusi aiz neuzmanības. Tomēr, lai konstatētu LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā minētā pārkāpuma sastāvu, pārkāpēja vainas formai – tīši izdarīts pārkāpums vai aiz neuzmanības, nav būtiskas nozīmes, jo tas nemaina pārkāpuma kvalifikāciju.

Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, ka viņa objektīvi nevarēja redzēt 842 papildzīmi. Kā secināms no Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumiem, tad viņa ne pirmo reizi brauca pa Stabu ielu garām minētajai vietai un nav atradusi, kur novietot automašīnu, tādējādi viņai vajadzēja ievērot šajā vietā izvietotās ceļa zīmes. Turklāt, Sūdzības iesniedzējai, izkāpjot no automašīnas, bija iespēja pārliecināties par ceļa zīmju izvietojumu un tiesībām savu automašīnu konkrētajā vietā.

Nav pamatotas arī Sūdzības iesniedzējas iebildes, ka policijas darbiniekam bija jāpaskaidro viņai, ka šajā vietā automašīnas novietot nav atļauts, jo policijas darbinieks veica savus dienesta pienākumus, kontrolējot citu transportlīdzekļu stāvēšanas noteikumu ievērošanu, nevis darbojās kā satiksmes regulētājs. Tā kā ne viss policijas transports ir speciāli trafarēts, tad to, vai attiecīgo automašīnu drīkstēja novietot šajā stāvvietā, varēja noteikt tikai pieejot pie šīs automašīnas un pārliecinoties, vai uz tās priekšējā paneļa nav izvietota attiecīga piederības zīme vai atļauja.

Tas apstāklis, ka Sūdzības iesniedzēja automašīnu atstāja iepriekš minētajā stāvvietā tikai uz 2-3 minūtēm (kas pats par sevi nav pierādīts ar objektīviem pierādījumiem), nav pamats uzskatīt, ka pārkāpuma nav bijis. Tiesa arī konstatē, ka policijas darbinieks ir izpildījis savus

dienesta pienākumus stingri saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[2] panta otrajā daļā noteikto, proti, ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols — paziņojums. Tātad arī gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs ir ieradies pārkāpuma izdarīšanas vietā, kad ir fiksēts pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs netiek atbrīvots no likumā paredzētās atbildības.

[13] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.[10] panta septītās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šo pārkāpumu vainīgajai personai uzliek konstantu naudas sodu divdesmit latu apmērā, un Sūdzības iesniedzējai ir piemērots tieši šāds naudas sods, tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi arī tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens sods, tiesa uzskata, ka Policija ir vadījusies no LAPK 32. pantā noteiktā un tai īpaši lietderības apsvērumi nebija jāizdara, jo attiecīgā soda piemērošanas lietderību jau ir izvērtējis likumdevējs, par konkrēto pārkāpumu nosakot tikai viena veida un apmēra sodu. Līdz ar to tiesa arī secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši arī vērtējams, vai Policija ir konstatējusi vainu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka piemērotais sods ir tiesisks, pārkāpumam atbilstošs un samērīgs.

[14] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu ir pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām. Tādējādi pārsūdzētais Lēmums atstājams spēkā negrozīts, bet Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja priekšnieka 2009.gada 17.jūlija lēmumu Nr.250 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. 180048047", bet *E.K.* sūdzību par minētā lēmuma atcelšanu **noraidīt**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2011.gada 12.janvārī